

POEZII DESPRE CENTENAR

culese de TIȚOIU BIANCA

De ziua unirii...

*Fără viață în cultură,
Fără omenie pură,
Și cu lacrimi pe obraji,
Fără înțelepciune în fapte,
Unirea rămâne în spate...
Doar amprente, fără roade*

de Valeria Mahok

Strigătul timpului...

*Hai, spune timpule, ce pregătești?
Și ce urmează să rostești?
Hai, spune-ne ce va urma?
Că ne subjugă secera.*

*Hai, strigă timpule în univers
Și ne ridică peste vers!
Hai, strigă-ne, sa-audă toți,
Că țara-i asaltată de netoți.*

*Hai, urlă timpule-n simțire
Și ne clădește prin unire!
Hai, urlă-ne în vârful de munte,
Că dreptii nu au ce ascunde...*

de Liviu Reti

Fabula unirii

*Racul, observând odată,
Că și crabu-i crustaceu,
I-a venit ideea-ndată
Să-l invite la dineu,
Pentru a-l face să-nțeleagă,
Evident la un pahar,*

*Că pe amândoi îi leagă
Un destin comun și clar.
Mai pe scurt, gândise racul,
"Ca doi brazi într-o tulpină"
Pot să-nfrunte lesne veacul
Prin unirea lor deplină.
Dar mai mult, râul și marea,
Unde ei trăiesc, normal,
Prin unire-or umple zarea
Cu un stat fenomenal.
Crabul, ascultând firește
Planul simplu și măreț,
Ciocnind un pahar frățește
I-a spus racului isteț:
-Bine, facem noi unire,
C-am fi rude amândoi,
Doar că mergem în neștire
Eu-nainte, tu-napoi!*

de Pavel Lică

Împreună suntem Întâi Decembrie

*Câmpia Libertății iarăși înflorește
cad amintirile ca niște fulgi
natura simte Doamne românește
din cer când stele parcă smulgi*

*Cad amintirile ca niște fulgi
Unirea Națiunea a făcut-o
și toți copacii înalță iată rugii
să nu-i zică limbii tale muto*

*Unirea Națiunea a făcut-o
natura simte Doamne românește
lumii întregi i-ai spune poate muto
însă Câmpia Libertății înflorește*

*Cad amintirile ca niște fulgi
din carne cântece când smulgi.*

de Costel Zăgan din Cezeisme II